

Výprava do Království – 25.9. 2016

Dnes nás čeká další jednodenní výprava, druhá v tomto školním roce, a vše dobře vychází – především pak počasí, zásadní to faktor. Scházíme se na Hlavním vlakovém nádraží v 8:15 v hojném počtu. Zúčastnili se: David U., David V. (Už jim musíme konečně vykoumat přezdívky!), Čůča, Lukáš, Kája, Mamut, Kozák, Vojta, Prokop, Šotouš, Štístko, Upír, Lipo, Jenda a já.

Po asi sedmi minutách jízdy vlakem do Grygova zahajujeme výpravu tradičním oddílovým pokřikem a vydáváme se na cestu do nedalekých hvozdů. Už na kraji lesa se však zastavujeme a hrajeme jan-ken-pon (nevšímejte si toho, že je to špatně napsané). Při této oblíbené aktivitě zároveň lehce zdržujeme, aby nás mohl Jenda dohnat, protože tak trochu zaspal. Vše nakonec dobře dopadá a scházíme se všichni i s opozdílci.

Následně se vydáváme hlouběji do lesa, vysvětlujeme a hrajeme pochodové hry jako je Bomba, Číslo či Povodeň. Speciální zastávku děláme u velkého kaštanu, kdy trávíme snad celou čtvrt hodinu sběrem kaštanů. Co s nimi chtějí naši členové provádět, krom nezbedností, je mi stále záhadou ...

V jistém okamžiku náhodně scházíme z cesty a na malé mýtině nás čeká zkouška dospělosti, ovšem ne jen tak ledajaká, je totiž určená pro lesní elfy z Mirkwoodu. Spočívá v tom, že se rozdělujeme do dvojic a jeden z dvojice si zavazuje oči. Poté je nevidoucí přiveden k náhodnému stromu, smí si ho ohmatat a po návratu na původní místo a rozvázání šátku je jeho úkolem „jeho“ strom opět nalézt. Drtivá většina našla své posvátné dřeviny a tak se zdá, že jen několik málo z nás nikdy nedospěje, mohlo to být horší.

Snažíme se najít jakási tajemná jezírka uprostřed lesa, ale nakonec nacházíme pouze kukuřičné pole uprostřed lesa. Taky dobrý. Každopádně toho využíváme a zahajujeme bojovou hru zvanou Banderovci, která prověří náš zrak a umění se skrývat ... především pak v kukuřičném poli s mnoha zrádnými průzory a cestičkami. Náš tým vítězí i díky výkonu Upíra, který se ocitl hned dvakrát ve finálovém duelu s Davidem a v obou případech získává vítězství.

Při pokračování naší cesty nám zkříží cestu Trifidi, jedovaté pohyblivé rostliny, které uprchli ze svých farem po katastrofě, která nechala většinu světa v temnotách slepoty. Po skupinkách se snažíme dostat na vzdálenou vojenskou základnu, do bezpečí. Po cestě nás však čekají zástupy smrtelně nebezpečných rostlin i nástrahy těžkého terénu. Skrýváme se v seníku a nakonec se dostáváme k cíli. V reálu se jedná o Dub Král, dle legendy zachovaný díky Václavu III. Snažíme se legendu zrekonstruovat improvizacním divadlem a, skromně řečeno, s velkým úspěchem. Děláme fotku na památku a pomalu vyrážíme na zpáteční cestu do Grygova.

Během dne přišel velký pařák, ale to nás (tedy asi šest z nás) neodrazuje od úmyslu zahrát si fotbal na hřišti vedle nádraží a tak se potíme zatímco zbytek osazenstva polehává před odjezdem či hraje dračí doupě. Poté už jen naskakujeme do vlaku, opět se svezeme těch několik minut zpět na nádraží a rozprcháváme se do svých domovů s rozličnými cíli zahrnujícími jídlo, pití, četbu, školní přípravu a dalšími podobnými fejkky.

Tak snad se nás přijde sejde ještě více ..., protože kdo nepřijde, tak je brambora!

Pavel